

תת"ע (חיפה) 4453-02-24 - מדינת ישראל נ' ראמי עומר

תת"ע (חיפה) 4453-02-24 - מדינת ישראל נ' ראמי עומרשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 4453-02-24

מדינת ישראל

נגד

ראמי עומר

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[29.05.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

הנאשם טוען לא התייצב לדיון עקב טעות טכנית במשרדי בא כוחו. עוד טוען כי יש בידיו טענות מהותיות לגופו של עניין אותן הוא מעוניין להעלות במסגרת הדיון בעניינו.

ביום 27.04.25 הוריתי למשיבה להגיש תגובתה אשר לא התקבלה עד למועד כתיבת שורות אלו.

על אף היעדר תגובת המשיבה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

עיון בתיק מלמד כי דבר הדואר ובו החלטת בית המשפט המורה על זימונו של הנאשם, נמסר לו בכתובתו העדכנית

ביום 28.05.24. משכך, הנאשם זומן לדיון כדין (ועל כך גם אין חולק).

רבות נקבע כי אין בעצם העברת הטיפול בתיק לטיפולו של אחר ואפילו עו"ד מטעמו, כדי לפטור את הנאשם עצמו

מחובתו להתייצב לדיון כדין. ר' לעניין זה עפ"ת 66594-03-24 ארתור דילן (2.5.24) ממנו ניתן להקיש לענייננו:

"המערער הודה בבקשה כי אכן קיבל את הדו"ח, ומסר אותו לחברו, שעה שיכל בסד הזמנים שהיה לרשותו, להגיש

בקשה להישפט או להגיש בקשה להסב את הדו"ח על שם הנהג בפועל, אך פעולה פשוטה זו שניתן לבצע אותו באופן

מקוון, לא בוצע על ידו, ובחר, למסור את הטיפול לידי אדם אחר, גם כשנוקט המערער באפיק פעולה זה של הפניית

הדו"ח לאדם אחר, היה עליו, כפי שקבע בית-משפט קמא, לוודא את ביצוע הפעולה ולפקח על הפניית הדו"ח אל

החבר על מנת לוודא שבסד הזמנים הקבוע תוגש בקשה להסבת הדו"ח או בקשה להישפט, ומשלא עשה כן, אני

תמים דעים עם בית-משפט קמא שאין למערער אלא להלין על עצמו".

כן ר' עפ"ת (ירושלים) 51943-07-23 אבו חרוב (22.1.24):
"כפי שקבע בית המשפט קמא, המערער לא יצא ידי חובתו בכך שמסר את הטיפול בהודעת הקנס למי מטעמו. היה עליו לעקוב ולוודא כי הטיפול הושלם, וכי הבקשה הוגשה במועד (השוו: ע"פ (ירושלים) 4186/09 שמשון נ' מדינת ישראל, 26.04.2009; ע"פ (ירושלים) 2161/08 קורנפלד נ' מדינת ישראל, 29.7.2008). מכל מקום, טעות של הנאשם או מי מטעמו לא הוכרה בפסיקה כעילה המצדיקה הארכת מועד להישפט (רע"פ 5344/23 גלגלי נ' מדינת ישראל, 15.08.2023; רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז (6) 793, 803; רע"פ 8862/21 מסארוה נ' מדינת ישראל, 29.12.2021)."

באשר לטענתו של הנאשם בדבר הטעות המשרדית, נקבע בפסיקה זה מכבר כי שגגה ושכחה אינם מהווים "סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" לדיון, ו"אינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 ריזא אסדי (פורסם בנבו) וכן רע"פ 9109/17 מקסים סדובי (פורסם בנבו)].

בנוסף, הנאשם לא מבסס בבקשתו טענת עיוות דין. כל שטוען הנאשם הוא כי "יש בידו טענות מהותיות לגופו של כתב האישום" (ר' ס' 1.4 לבקשה); אך זאת מבלי לפרטן לא כל שכן לצרף אסמכתאות לביסוסן. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' דבור בעפ"ת (נצרת) 7150-10-15 עבד אל חלים נ' מ"י (פורסם בנבו), שם טען המערער כי שסיכויי הגנתו גבוהים מבלי לפרטם:

"אמנם, בבוא בית-משפט קמא לבדוק בקשה להארכת מועד להישפט, עליו לתור אחר קיומה של טענת הגנה מהותית וכן אחר הסיבה שעמדה בבסיס האיחור בהגשת הבקשה להישפט. יחד עם זאת, אין די בהעלאת טענת הגנה כאשר סיכויי הוכחתה ו/או אישושה הינם קלושים ונמוכים. הטענה, כי סיכויי ההגנה הינם גבוהים, אין בה לבדה, כאשר היא נעדרת כל משענת ו/או תמיכה ראייתית, ולו לכאורית או ראשונית, כדי להצדיק מתן ארכה, כמבוקש".
כאמור, הנאשם נשפט בהיעדרו ביום 05.02.25. פסק הדין נמסר לנאשם בכתובתו הרשומה ביום 17.02.25. ועדיין, בחר הנאשם להגיש בקשתו רק ביום 27.04.25. על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו. ר' לעניין זה עפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"עוד אוסיף כי בנסיבות אלה, כאשר המערער לא מסר עובדות כהוותן לגבי המצאת פסק הדין, הרי שאין מקום להתערב גם בהחלטת בית משפט קמא לפיה הבקשה לביטול פסק הדין המתבססת על מועד אישור המסירה, הוגשה שלא בסד הזמנים על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ויש לדחותה".
לאור כל האמור לעיל, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין בעניינו, ולפיכך אני דוחה את הבקשה. פסק הדין מיום 05.02.25 יעמוד על כנו.

נוכח דחית הבקשה מתבטל עיכוב ביצוע העונש והפסילה בפועל תחל ביום 15.6.25 בשעה 12:00. עד המועד האמור יפקיד הנאשם את רישיונו במזכירות בית המשפט, אחרת הפסילה תחל, אך לא תיספר. זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ב' סיוון תשפ"ה, 29 מאי 2025, בהעדר הצדדים.